

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

تشکیل جبهه ضد دیکتاتوری

لیفه همه نیروهای ضد استبداد است

نماینده مرکزی حزب توده ایران در دعوت عام روهای ضد استبداد برای تشکیل یک جبهه توری بمنظور سرنگون کردن رژیم استبدادی شاهنشاهی از دادن تصویری کوتاه اما روشن اقی جامعه ایران پرسی به این نتیجه رسیده رژیم استبداد سیاه محمد رضا شاه با وجود نالی گسترده، باوجود دستگاه اختناق ساواک تبلیغات گمراه کننده، هر روز چه در درون چه در صحنه بین المللی منفرد تر میشود. ثانی که در جنبش ضد رژیم شرکت میکنند ترده تر و قویتری مییابند. حزب توده ایران این ارزش یابی وظیفه تاریخی و مهمی خود برای بهره گیری از شرایط موجود که به تدریج میشود تمام نیروهای ضد رژیم را به وحدت آهنگی در یک جبهه ضد دیکتاتوری فرا در مقابل دستگاهی جهنمی ورژیمی خود کاه تا با انواع وسایل برای سرکوب مخالفان رخن گوی خفیه های ایران میجوز است. د استبدادی که در حال حاضر دچار فقره و التبیجه فاقد نیروی لازم و کافی برای سرکوب ی آدمخوار یعنی رژیم منور محمد رضا شاه و بگیرد. گسترش یابد و خود را برای وارد ضربات قاطع و شکننده در لحظه مناسب بد.

سور نمیرود که اصل لزوم وحدت عمل و بین نیروهای دارای هدف مشترک برای رسیدن یاحد مورد تردید قرار گیرد. این اصلی است نفت در دینفیدییات است و نیازی به اثبات این سوال پیش میاید که اگر این اصل است پس چه مانعی در راه رسیدن بوحثت عمل گئی یا به تعبیر دیگر در راه ایجاد جبهه ای رهای مخالف رژیم وجود دارد؟ آیا اختلافات کئی بین نیروهای ضد استبداد باید سد راه رای برداشتن سد استبداد از پیش پای همه د: آیا اختلاف موجود در شیوه های مبارزه جدائی نیروها و دادن امکان به دشمن مشترک کوب جدا گانه هر یک از آنها گردد؟

ریزه باید مانع از ارتباط و تماس و گفتگوی خلاق رسیدن به هدف مشترک یعنی واژگون کردن دادی محمد رضا شاه شود؟ آیا سرنگونی مقدم همه نیروهای مخالف آن نیست؟ ه ویژه ای از نیروهای ضد رژیم پتهائی قادر کردن آن و رسیدن به هدفهای استراتژیک ن؟ آیا موقعیت طبقاتی گروهها و قشرهای یم اختناق و ترور هستند باید مانع از همکاری عمل آنها شود؟ پاسخ این پرسشها اگر نیروها صادقانه مخالف رژیم و خواهان آن هستند چنین است: ابتدا! زیرا شعار جبهه تاتوری که در دعوت حزب ما پیشنهاد شده ما بر انداختن رژیم است که جنگال درنده ماین نیروها صرف نظر از ایدئولوژی، موقعیت شیوه ای که در مبارزه بکار میبرند، احساس در جامعه ای که سر نوشت آنرا دژخیمی یابد بر اساس تمایلات پست و فرومایه خود و بود و شتی آژمندان داخلی و امپریالیستهای

قرارداد فروش نفت بکنسر سیوم باید لغو گردد

زاهدی در هفتم آبان ۱۳۳۳ بکشور ما تحویل گردید. آن قرار داد تحمیلی چهار بار یکمک قرار داد های الحاقی به اصطلاح تحکیم و تقویت شد. با این وجود قرارداد کنسر سیوم، که از همان ابتدا با مخالفت وسیع مردم ایران مواجه گشت، هیچگاه اعتبار پیدا نکرد. مبارزه مردم علیه تجدید تسلط امپریالیسم بر نفت ایران از همان روز پس از کودتای ۲۸ مرداد آغاز گردید. این مبارزه یویژه در پایان دهه گذشته و اوائل دهه جاری همزمان با توسعه مبارزات ضد امپریا لیستی و پیروزیهای پی در پی در کار ملی کردن صنایع نفت در کشور های در حال رشد توان بالقوه بیشتری یافت. در چنین شرایطی با اعتماد کامل به پیروزی، طرف قرارداد کنسر سیوم و احیائاً قانون ملی شدن نفت امکان پذیر بود. اما محمد رضاشاه عملا همان صحنه سازی لغو قرارداد داد وری و انعقاد قرارداد ننگین ۱۹۳۳ را تکرار نمود. او بخواست مردم ایران پاسخ مثبت نداد

یک رویداد بزرگ تاریخی

(کنفرانس احزاب کمونیست و کارگری اروپا)
(در برلن پایتخت آلمان دموکراتیک)

کفرانس ۲۹ حزب کمونیست و کارگری اروپا طی روز های بیست و نهم و سی ام ژوئیه سال ۱۹۷۲ در برلن پایتخت جمهوری دموکراتیک آلمان تشکیل شد. این کنفرانس یک گرد هم آئی معتبر احزاب برادر اروپا و رویدادی تاریخی در جریان تکامل جنبش بین المللی کمونیستی بود. این کنفرانس با موفقیت کامل پایان یافت و سند نهائی خود را با اتفاق آراء به تصویب رساند که متکی بر اصول مارکسیسم لنینیسم است و حفظ صلح و امنیت و همکاری و پیشرفت اجتماعی در اروپا سواد عمده آنرا تشکیل میدهد. بخشهای چهارگانه این سند تاریخی بشرح زیر است: ۱- در راه تعمیق روند تشنج زدانی از طریق انجام تدابیر مؤثر در امر خلع سلاح و تحکیم امنیت اروپا؛ ۲- ریشه کش ساختن فاشیسم و پاسداری از دموکراسی و استقلال ملی؛ ۳- برای گسترش همکاری بصرقه مقابل و در راه تفاهم بیشتر میان خلقها؛ ۴- برای صلح، امنیت، همکاری، استقلال ملی و ترقی اجتماعی در سراسر جهان.

گرانی هزینه زندگی

بیش از همه بر دوش کارگران سنگینی میکند

سخن میگویند. در میان دستمزد های رسمی اعلام شده از طرف شورای عالی بیمه های اجتماعی، کارگران چلو کبابها، کافه رستورانها، آرایشگاهها، خیاطخانهها، نانوائیها، حمامها، کوره پز خانه ها و بسیاری دیگر از رشته ها دستمزد روزانه ای بین ۱۱۰ تا ۲۰۰ ریال و در مواردی حتی کمتر از این دارند. اگر هر خانواده کارگری را پنج نفر بصباب آوریم، روشن است که با درآمد ماهانه ۳۰۰ تا ۶۰۰ تومان در شرایطی که حتی بهای پناز و سبب زمینی کیلویی ۵۰ ریال است، یک خانواده کارگری در چه عسرت جانگهای بسر میبرد. توصیف این زندگی محنت بار را از زبان خود کارگران بشنویم: مصطفی شهزری به یکی از روزنامه های تهران میگوید: «کارگری که در یک کارخانه با حقوق بسیار کمی، مثلا ماهی ۳۰۰ ریال مشغول کار میباشد، چگونه میتواند گوشت کیلویی ۲۰۰ ریال در صحنه ۲

گرانی هزینه زندگی...

۲۰۰ تا ۲۵۰ ریال بفرود و با همان در آمد ماهانه حد اقل ۲۰۰۰ ریال بابت اجاره خانه بپردازد. حال گوشت را مثال زدیم. سایر مایحتاج زندگی نیز به همین نسبت قیمتشان بالا رفته است. خبر نگار روزنامه کیهان اخیراً یک پرسش آماری در تهران در مورد مفهوم «رفاه» انجام داد (کیهان ۱۹ خرداد ۱۳۵۵). باید یاد آور شد که گرانی مسکن یکی از مسائلی است که کارگران عموماً با آن روبرو هستند و به همین جهت کارگران در پاسخ غیر نگار، مسئله کمی درآمد و گرانی اجاره خانه را مطرح کرده اند. نمونه هایی میآوریم: در پاسخ خبر نگار کیهان، زن خانه داری میگوید: شوهرم کارگر اسفالت کار است، دو اطاق کوچک را ۵۰۰ تومان اجاره کرده ایم. با زحمت می توانیم دخل و خرج را یکی کنیم. بهرام بستاری گارچی خیابان سی تری میگوید: روزی ۴۰ تومان در آمد دارم، روزی ۲۰ تومان اسبم کاه و یونجه و خرت و پورت می خورد. میماند روزی ۲۰ تومان. با این در آمد یک اطاق اجاره کرده ام که ماهی ۲۵۰ تومان اجاره میدهم. آنهم با ۶ سر عائله و ۶ سر عائله و ۳۵۰ تومان در آمد ماهانه برای خوراک و پوشاک و سایر مایحتاج زندگی! یک کارگر نقاش ۶۰ ساله ساکن خیابان شیخ هادی گفته است: ۴۰ سال است که این خیابان یک اطاق اجاره میکنم. اول ماهی ۱۵ تومان اجاره میدادم، اما حال ۵ هزار تومان وجه تقدیم خواهند یا ۵۰۰ تومان اجاره. واقعیت آنست که هزینه زندگی و کرایه مسکن چنان سنگین است که امروزه کارگران مدودی که حتی بیش از ۱۲۰۰ تومان هم دستمزد ماهانه دارند، در عسرت بسر میبرند. تا چه رسد به درآمد های کمتر از ۵۰۰ - ۶۰۰ تومان. باید یاد آوری کرد که در همه این موارد دستمزد زنان کارگر کمتر از مردان است و باینجهت درجه استثمارشان، شدید تر و زندگی شان دشوار تر است. در چنین شرایطی بجای آنکه رژیم شاه به خواست عمومی کارگران در مورد اضافه دستمزد - بنحوی که با افزایش هزینه زندگی هماهنگی داشته باشد توجه کند، بر تشدید استثمار کارگران و افزایش بهره دمی کارگران تأکید میکند. رژیم شاه که کارگران زحمتکش میهن ما را در بدترین شرایط کار و زندگی استثمار میکند، برای کارگرانی که از خارج وارد، سیند، شرایطی فراهم آورده که به پیچوجوه قابل قیاس با زندگی کارگران ایران نیست. روزنامه آیندگان مینویسد: ۲۵۰۰ کارگر پاکستانی برای طرح هفت تپه اهواز بر اساس یک قرار داد دو ماه و نیمه به اهواز منتقل شده اند، کارگران پاکستانی بین ۷۰۰ تا ۱۰۰۰ ریال مزد میگیرند، کار آنها درو نیشکر است. گفته میشود انتقال این گروه به لحاظ هزینه رفت و آمد، تدارک محل اقامت، تهیه ظروف غذا خوری، پتو، پنکه و غیره مخارج سنگینی برداشته است. باید از دولت پرسید آیا برای درو نیشکر هم لازم است کارگر از خارج وارد کنیم و اگر بفرز محال جواب مثبت باشد چه فرقی است میان کارگر خوشی با کارگر وارداتی؟ چرا کارگر خودی باید با فروش نیروی کار حتی از تأمین نان خانواده خود هم عاجز بماند و برای کارگر وارداتی وسایل رفاه فراهم باشد؟

رژیم شاه به خواست عادلانه کارگران برای اضافه دستمزد با سرکوب و وحشیانه اجتنابی کارگری پاسخ میدهد و وقتی بخواست آنها ناگزیرتر در میدهد تازه نرخ اضافه دستمزد به پیچوجوه متناسب با ترقی هزینه زندگی نیست. اما رژیمی که در مورد زحمتکشان میهن ما تا این حد سستگیر است، وقتی پای خرید توپ و تانک و هواپیما از انحصارات اسلحه در میان است، میلیارد میلیارد دلار میریزد، وقتی پای ریختن پاشها و لخرچیهها، دردیها و رشوه ستانیهای درباریان و کارگردانان در میان است، ارقام و اعداد دیگر در عقل نمی گنجند. شکاف میان فقر و ثروت و فاصله طبقاتی پیروزه در سالهای اخیر چنان شدت یافته که دختر یک میلیونر بقلید از درباریان برای گربه خانه اش سه کارشناس تغذیه استخدام میکند و اطاق خواب هفتاد هزار تومانی تهیه می بیند (اطلاعات ۲۹ اردیبهشت ۱۳۵۵). اما میلیونها کودک خانواده های کارگری در حسرت یک وعده غذای کامل، دوا و پوشاک و مسکن مناسب بسر میبرند. اعتراضهای پی در پی کارگران نشان میدهد که طبقه کارگر ایران علیرغم فقر و ترور و علیرغم سیاست

یک رویداد بزرگ تاریخی...

و تاکتیک و استراتژی خود را با توجه به وضع مشخص کشور خویش تعیین میکنند. با اینهمه تمام این احزاب یک مبارزه مشترک را از پیش میبرند و هدف نهائی مشترکی آنها را متحد ساخته و در یک سمت تاریخی واحد گام بر میدارند. سخنرانی رفیق برژنف صدر هیئت نمایندگی حزب کمونیست اتحاد شوروی که مورد توجه خاص شرکت کنندگان در کنفرانس قرار گرفت و انعکاس بین المللی بزرگی یافت، از اهمیت اصولی ویژه ای برخوردار است. او در سخنرانی خود تجزیه و تحلیل عمیقاً مارکسیستی - لنینیستی از اوضاع کنونی جهان و چشم انداز پیشرفت جهانی و امکانات تازه جنبش کمونیستی در مبارزه برای منافع خلقها و آرمان سوسیالیسم و کمونیسم بستم داد. رفیق برژنف گفت: «حزب ما با وفاداری به اندیشه های بزرگ لنین و استالین پرولتری کشورها سرنوشت کشور شوروی را از سرنوشت دیگر کشورها شورای اروپائی و جهانی جدا نداشته است. خواه سیاست خارجی اتحاد شوروی که در جهان برای استواری امر صلح و آزادی خلقها است، خواه سیاست داخلی ما که هدفش ساختمان کمونیسم است، نه فقط پاسخگوی منافع بنیادی مردم شوروی است بلکه در عین حال سهمی است که ما در مبارزه مشترک کمونیست های سراسر جهان بخاطر آینده انسانها ادا میکنیم. کنفرانس در محیط سازنده و دوستانه برگزار گردید. احترام به نظریات هر یک از شرکت کنندگان، محیط بحث و مذاکره دموکراتیک و حقیقتاً رفیقانه، تبادل نظر و طرح تجارب غنی احزاب مختلف امکان داد که به ارزیابی ها و نتیجه گیریهای مشترک در یک سلسله از مسائل مهم توفیق حاصل آید.

گرد هم آئی کمونیستهای اروپا ارتباط جدائی ناپذیر میان مبارزه در راه صلح، تنش زدائی، امنیت، تحقق اصول هژمونی، سالمیت آمیز و مبارزه در راه منافع بنیادی اقتصادی و سیاسی زحمتکشان و در راه ترقی اجتماعی و سوسیالیسم را تأکید کرد. شرکت کنندگان در کنفرانس نقش اتحاد شوروی را بمنزله تکیه گاه عمده در مبارزه خلقها علیه امپریالیسم و تجاوز و بخاطر صلح و پیشرفت اجتماعی و سوسیالیسم یادآور شدند. آنان مردم جهان را بمبارزه در راه رعایت جدی و تحقق کامل اصول و قرارداتی که در دست نهائی کنفرانس سران کشورهای اروپا آمده فرا خواندند. آنها خواستند که بمسائلی تسلیحاتی پایان داده شود و روند کاستن از سلاحها و نیروهای مسلح آغاز گردد و تشنج زدائی در رشته نظامی به مرحله عمل در آید. بدین مناسبت کمونیست ها اهمیت قاطع تدابیر و اقدامات جمعی طبقه کارگر، زحمتکش و تمام خلقهای قاره را در پشتیبانی از اصول و تدابیری که در این جهت و بدین منظور تحقق میپذیرد یاد آور میشوند. واقعیت تشکیل این کنفرانس و سندی که بصورت آن رسید بیانگر علاقه و کوشش احزاب کمونیست و کارگری، باتوجه به اختلاف شرایط مبارزه شان، بدین نکته است که با سازندگی بیشتر و با نزدیکی و یکپارچگی بیشتر همکاری کنند. کنفرانس پرچم همبستگی کمونیستهای اروپا را افراشته تر ساخت و آمادگی احزاب برادر را برای اینکه هر یک با وسایل و شیوه های خویش سهم خود را در امر رسیدن به هدف نهائی که مشترکاً تعیین گردیده ادا نمایند، بطور رسانید.

انترناسیونالیسم پرولتری مبارزست از همبستگی طبقه کارگر و کمونیستهای تمام کشور ها در مبارزه در راه هدفهای مشترک، همبستگی آنها با مبارزه در راه آزادی ملی و ترقی اجتماعی، همکاری دوطرفه احزاب برادر در عین مراعات برابری حقوق و استقلال هر یک از آنها.

کنفرانس احزاب کمونیست و کارگری اروپا کاری عظیم و فربخش را بیابان رساند. حاصل این کار پاسخگوی منافع بنیادی خلقها و زبانه حس مسئولیت عمیقی است که کمونیست ها در جریان رهبری مبارزه خلقها در راه صلح و ترقی احساس میکنند. ما در یکی از شماره های نزدیک مجله «دنیای» با تفصیل بیشتری در باره این رویداد تاریخی سخن خواهیم گفت.

ح. ب. تمامیه و فریبکاری رژیم، هر روز بجهت مؤثر تری در صحنه مبارزه علیه استثمار و ارتجاع نقش پیشاهنگ خود را ایفا میکنند و این مبارزه را تا پیروزی کامل خواستهای اقتصادی و سیاسی خود ادامه خواهد داد. میهن

قرارداد فروش نفت...

به مردم ایران و نیروهای مترقی و ملی است. آنان از همان ابتدا خیانت جدید نفت را افشا ساختند، از قرار داد فروش نفت به کمسرسیوم بدستی بمنوان نسخه بدلی قرار داد ۱۳۳۳ و نمونه تازه ای از قرار دادهای امتیازی نو استعماری نفت ارزیابی بعمل آمده است. کنترل بین المللی نفت با تحمیل قرار داد فروش نفت به ایران نیل به دو هدف عمده را تثبیت میکرد: هدف اول این بود که قبل از آنکه موضوع تمدید مطرح شود و این امر موجب لغو نسخ قرار داد گردد (مدت اولیه امتیاز کمسرسیوم ۲۵ سال تعیین شده بود که در سال ۱۳۵۸ پایان می یابد) و هدف دوم تمدید امتیازیست در سال آتی آغاز میشد، به تمدید آن نائل آید. دوم اینکه با تحمیل قرار داد فروش نفت به ایران - کشور عمده نفت خیز حوزه خلیج فارس از بسط مبارزات ملی شدن در این منطقه جلوگیری کند و پیروزه به ملی کردن نفت در جمهوری عراق ضربت مؤثر وارد سازد. دولت ایران و شخص شاه دانسته در تحقق این هدفها دستیار امپریالیسم و کنترل بین المللی نفت بوده اند.

لیکن چنانکه میدانیم کنترل بین المللی نفت نه فقط به هدف دوم خود نائل نگردید، بلکه پس از تحمیل قرار داد فروش نفت به کشور ما نیز با مبارزات وسیعتر ملی شدن نفت در سراسر کشور های نفت خیز در حال رشد، از آنجمله به حوزه خلیج فارس مواجه گردید. بورژوازی دولت جمهوری عراق با تکیه بکمک فنی و اقتصادی و حمایت مادقانه کشور های سوسیالیستی و در رأس آنها اتحاد شوروی به پیروزی کامل ملی کردن ذخایر و صنایع نفت خود نائل آمد. این کار مهم که در خرداد ۱۳۵۱ با فرمان لغو امتیاز، عراق پترولیوم کمپانی، آغاز گردید، در آذر ۱۳۵۴ با طرد آخرین آثار امتیازات نفتی از عراق با موفقیت کامل با اجرا درآمد. امروز نفت در جمهوری عراق به معنی واقعی کلمه ملی است. اختیار مدیریت نفت در همه مراحل آن در دست دولت و شرکت ملی نفت عراق متمرکز است. جمهوری عراق حاکم بر ذخایر و صنایع نفت کشور است. حال آنکه در کشور ما ایران طبق قرار داد فروش نفت به کمسرسیوم، نه فقط قریب سی میلیارد بشکه از ذخایر نفت پیش فروش شده، بلکه دومین حوزه امتیاز قبلی بمدت ۲۰ سال دیگر، به همراه فعالیت های عمده و اساسی در صنعت نفت، در اختیار کمسرسیوم باقی است. حتی در آمد نفت ایران تا همین امروز طبق اصول و ضوابط قرار داد های امتیازی پنجاه - پنجاه درصد بخرید می شود.

لیکن تنها از نظر شرایط امتیاز قرار داد فروش نفت به کمسرسیوم نیست، که تا روزیکه این قرارداد لغو نشده نمیتوان از ملی شدن واقعی صنعت نفت ایران سخن گفت. وجود قرار داد فروش نفت بیانگر ادامه تسلط کنترل و دول امپریالیستی حامی آن بر کشور ماست و این خود بمنزله محرومیت ایران از استقلال واقعی است. تظاهر این محرومیت بشکل گوناگون مشاهده میشود. از یکطرف همه ساله مقادیر عظیمی از ذخایر نفت ایران بفرات میرود، از سوی دیگر در آمد های حاصل از نفت نیز با تحمیل سیاستهای ضد ملی نظامیگری و تسلیحاتی و هزینه های زائد رژیم خود - کاه از دست کشور ما خارج میشود.

در جمهوری عراق که به ملی کردن واقعی نفت نائل آمده، ۷۰ درصد در آمد نفت منحصر به هزینه های رشد اقتصادی اختصاص داده شده و هزینه های عمرانی، بهداشتی و آموزشی از محل نیمی دیگر از در آمد نفت پرداخت میشود. در کشور ما ایران طبق ارقام بودجه دولت، پنجاه درصد در آمد نفت منحصر صرف هزینه های نظامی و خرید اسلحه میشود و نیم دیگر در آمد نفت برای مقاصدی که بطور عمده بسود دول امپریالیستی و رژیم استبدادی شاه است مورد استفاده قرار میگیرد.

ادامه تسلط کمسرسیوم با وارد آمدن زیانهای

Wertes Genossen - 171107
Wir bedanken uns
für Eure Spende
von 5000 DM
und
5000 M

تشکیل جبهه ضد دیکتاتوری

که بوجود آمد این رژیم را سرنگون کنند همگامی نیروهای چندرژیم فرانکونی بدون قرا این رژیم را در اسپانیایارزند و دورنمای س پیشم میخورد. مردم ایران از تفرقه و جدا پیرو و نیرو هائیکه در مرحله معینی، بهر که بوده، مخالف استبداد و حکومت خ بوده اند، زیانهای بسیار دیده اند. توده در فشار ترین شرایطی که شاه و ارتجاع با آوردن قوام بر سر کار بطوطه کودتائی روز سیام تیر ۱۳۳۱ با قیام همگانی خود که خواهان همکاری و وحدت عمل همه نیرو دیکتاتوری و ضد امپریالیستی هستند، د توده های مردم که مژه پیروزی را بوسیله چشیده بودند، یکدیگر را در آغوش کشید شادی میریختند، توده ای و مصداقی برای آ روز یکی بود و این نقای اندازانی چون د بودند که نگذاشتند این جبهه ای که در مردم بوجود آمده بود تضعیف بگیرد و تحکیم همان روز بافتن سنگ ثنائی و اختلاف ده منظور ما از ذکر این واقعه بحث در تاریخ بلکه منظور ما نشان دادن طرز تفکر توده معقول و سالم آنها از موقعیت حساس آبرو توده مردم که بدون شرکت و پشتیبانی آبر بر استبداد محمد رضا شاهی ممکن نیست فوق سلیم خود اهمیت تجمع و وحدت عمل درک میکنند. اگر جبهه ضد دیکتاتوری ته و به آگاهی و تجهیز آنها بپردازد بدون تأیید و تأکید بکمک میکنند. تشکیل چنین جبهه ضد استبدادی محمد رضا شاهی نیرو، و امکان کشاندن نیروهای ذخیره جنبش یعنی مردم را بمیدان نبرد فراهم می آورد. در جدائی نیروها و مقابله تک تک آنها با رژیم و جور و ستم ساواکیش که همراه با ناکامیها و تلفات فراوان است، نتوانسته است این اسد نیرو را بحرکت در آورد.

جبهه با شکستیکه در راه تشکیل چنین وجود دارد آگاه است و نیز بخوبی میداند که او در این راه نه تنها با پیش داوریهها، ترم اختلافات ناشی از طرز تفکرهای گوناگون روبرو بلکه به نیکویی واقف است که رژیم فاشیستی رضا شاهی تا آنجا که قدرت دارد بوسیله جاسوسان خود برای جلوگیری از تشکیل چنین ذره ای فرو گذار نخواهد کرد. اما حزب ما تمام این مشکلات بر اساس تحلیل دقیق از میهنمان ایران و جهان و شرایط مساعد رفقه فراهم میشود، با ایمان و اعتقاد راسخ راه پیشهادی خود، یقین دارد که میتوان بر دشواریها فائق آمد و بهاین جبهه ای تحقق ما از هیچ کوششی در این راه فرو گذار نخواهد کرد. ۱.

بیشمار و غیر قابل جبران به منافع و مصالح ملی ما همراه است. تأخیر در قرار داد فروش کمسرسیوم، به قیمت از دست رفتن ذخایر گر و پر ارزش نفت و ادامه نقض استقلال و حق ملی تمام میشود، آتیم پیروزه در زمانی که اعدا حاکمیت ملی در نفت، چه از لحاظ منافع حال مصالح آینده کشور ما، اهمیت فوق العاده دار حزب توده ایران و همه نیروهای مترقی امروز به اهمیت نفت و نقش آن در اقتصاد و ملی و جهانی واقف کامل دارند. آنها میدان تأمین سعادت مردم ایران و خدمت بصلح جهانی نیل به ملی کردن واقعی ذخایر و صنایع نفت پیروزه آنکه دیگر هیچ دلیل و برهانی برای خود از تحقق این امر وجود ندارد.

رژیم خود کاه و استبدادی شاه با ت گوناگون در برابر کنترل بین المللی نفت و دول امپریالیستی حامی آن خواهان ملی کردن واقعی نفت ایران تجربه ای شدن نفت در یک ربع قرن قبل در ک نیز حاکی از آنست که ابر مهم تحقق ملی کردن نفت را باید خود مردم و نیروهای مترقی و ملی بدست بگیرند.

حزب توده ایران شعار ملی کردن واقعی نفت را شعار تحقق پذیر اعلام نموده، حزب ما با از همه نیروهای مترقی و ملی و کلیه میهن دعوت میکند به تشدید مبارزه و اتحاد عمل خ مردم ایران را از توه به فعل به آوردن.